

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Ek/1448/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119359783
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119359783.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného v 1. rade: E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX/XXX, XXX XX E. U. G., a oprávnenej v 2. rade: G. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX/XXX, XXX XX E. U. G., zastúpených zástupcom: G. I. s.r.o. so sídlom H. XXXX/X, XXX XX F., B.: XX XXX XXX, proti povinnému v 1. rade: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. ulica XX/XXX, XXX XX E. U. G., právne zastúpenému: C. A. C., D., advokát so sídlom M. W. 4, XXX XX U. Q., B.: XX XXX XXX, povinnému v 2. rade: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. ulica XX/XXX, XXX XX E. U. G. a povinnej v 3. rade: K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. ulica XX/XXX, XXX XX E. U. G., o vymożenie nepeñažného plnenia, vedenej súdnou exekútkou: JUDr. Mária Nogová, Exekútkorský úrad so sídlom Letná 27, 040 01 Košice, IČO: 41 705 904, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, rozhodujúc o sťažnosti povinného v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/1448/2019 zo dňa 16. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/1448/2019 zo dňa 16. januára 2020 vydané vyšším súdnym úradníkom vo výroku I. m e n í tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekútkného poriadku proti povinnému v 1. rade z a s t a v u j e.

II. Súd sťažnosť povinného v 1. rade proti II. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/1448/2019 zo dňa 16. januára 2020 o trovách konania povinného v 1. rade z a m i e t a.

III. Povinnému v 1. rade sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/1448/2019 zo dňa 16. januára 2020 n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Oprávnení v 1. a 2. rade sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30.08.2019 domáhali od povinných v 1.-3. rade vymożenia nepeñažného plnenia na poklade exekútkného titulu - neodkladného opatrenia v uznesení Okresného súdu Trebišov č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX. Dňa 13.09.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdnu exekútku.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. XEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX zamietol návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútkoroch a exekútknej činnosti (Exekútkný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekútkný poriadok“) a povinnému v 1. rade nárok na náhradu trov exekútkného konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1-2, § 61l ods. 3, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a), § 199a ods. 2, § 199b, § 199d ods. 2, § 200 Exekútkného poriadku, na ust. § 251, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekútkného poriadku. Povinný v 1. rade svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekútkného titulu v zmysle § 61 k ods. 1

písm. d) Exekučného poriadku a to, že exekúcia je vedená na poklade súdneho rozhodnutia, ktoré je síce opatrené doložkou vykonateľnosti, ale po materiálnej stránke nie je vykonateľným, keďže proti exekučnému titulu podal povinný v 1. rade odvolanie, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté, čo podľa neho zakladá dôvod na zastavenie exekúcie, pretože môže nastať situácia, že odvolací súd zmení napadnuté rozhodnutie a preto kým sa neobjasní, či sa neodkladné opatrenie stane aj právoplatným, by exekučný súd nemal exekúciu povoliť. Dalším dôvodom na zastavenie exekúcie je podľa neho konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky sp. zn. Rvp XXXX/XXXX, ktorého predmetom je neplatnosť dražby predmetných nehnuteľností, ktoré sa majú v tomto exekučnom konaní vypratať, ako aj nesprávna špecifikácia petitu exekučného titulu a nevysporiadanie právneho vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti. Oprávnení s návrhom povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie nesúhlasili z dôvodu, že prieskumná právomoc exekučného súdu je obmedzená len na posudzovanie vykonateľnosti súdneho rozhodnutia po materiálnej a formálnej stránke, ktorá sa týka výroku súdneho rozhodnutia, pričom pokiaľ ide o tvrdenie povinného v 1. rade, že vypratávaná nehnuteľnosť stojí na dvoch parcelách, kedy parcela C „KN“ je v jeho výlučnom vlastníctve, oprávnení sa k uvedenému vyjadrili tak, že táto skutočnosť nemá vplyv na nespornosť ich vlastníckeho práva k rodinnému domu, podľa nich je petit určitý a vykonateľný. Súd v napádanom rozhodnutí konajúc vyšším súdnym úradníkom vyhodnotil, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal v základnom konaní, ani nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, ani nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Nepatrí do kompetencie exekučného súdu vyjadrovať sa k právnomu vzťahu predmetnej nehnuteľnosti tak ako žiadal povinný v 1. rade, keďže touto otázkou sa už zaoberal súd, ktorý exekučný titul vydal. S argumentom povinného v 1. rade o konaní pred Ústavným súdom SR a o podanom odvolaní voči exekučnému titulu, sa vysporiadal tak, že povinný nepredložil dôkazy, že by k zrušeniu exekučného titulu došlo, respektíve k odkladu jeho vykonateľnosti. Vyšší súdny úradník preskúmaním exekučného titulu vyhodnotil, že exekučný titul je formálne aj materiálne vykonateľný a preto dňa 13.09.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie; súd nespochybnil podanie odvolania povinným v 1. rade proti exekučnému titulu. Keďže povinný v 1. rade podaným návrhom na zastavenie exekúcie nepreukázal, že by došlo k zmene alebo zrušeniu exekučného titulu, dospel súd k záveru, že exekučný titul, na podklade ktorého si oprávnení vymáhajú od povinných nepeňažné plnenie, je vykonateľný. Povinnému v 1. rade nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal z dôvodu, že nebol so svojim návrhom na zastavenie exekúcie úspešný.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v 1. rade v zákonom stanovenej lehote dňa 17.2.2020 sťažnosť, ktorou žiadal, aby súd napádané uznesenie zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil trovy sťažnostného konania. Sťažnosť odôvodnil tým, že napádané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd neprihliadal na to, že exekučný titul nie je právoplatný, pričom v odvolacom konaní môže dôjsť k jeho revízii, kedy môže zaniknúť aj formálne. Podľa neho sa súd dopustil procesnej chyby, keď vyjadrenie oprávnených k návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie nezaslal povinnému v 1. rade na vyjadrenie, čo podľa neho malo za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces a porušenie zásady rovnosti zbraní, čím súd zaťažil konanie zmätočnosťou, pričom odkázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Súčasne uviedol, že by mohol súd prerušiť exekučné konanie do skončenia odvolacieho konania voči exekučnému titulu, resp. počkať, kým odvolací súd o odvolaní povinného v 1. rade nerozhodne.

4. Oprávnení sa k sťažnosti povinného v 1. rade vyjadrili tak, že ju navrhli ako nedôvodnú zamietnuť. K sťažnostným dôvodom uviedli, že § 61k ods. 5 Exekučného poriadku je špeciálnou úpravou procesného postupu, ktorý predchádza rozhodnutiu exekučného súdu o návrhu na zastavenie exekúcie, a preto majú za to, že procesným postupom súdneho exekútora a následne exekučného súdu bola litera zákona naplnená, a tak nemohlo dôjsť k procesnej chybe ohľadom nedoručenia vyjadrenia oprávnených povinným. Samotné odvolacie konanie nemôže mať vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe vykonateľného exekučného titulu, pričom podaním odvolania nemožno automaticky očakávať, že mu bude vyhovené. Nestotožnili sa s tvrdením povinného v 1. rade, že vykonateľné rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení nie je spôsobilým exekučným titulom. Dodali, že úlohou exekučného súdu nie je prieskum vykonateľných rozhodnutí, ale nútený výkon nárokov priznaných vykonateľnými rozhodnutiami.

5. Následne dňa 10.06.2020 doručila súdna exekútorka súdu v poradí druhý návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný v 1. rade uvádzal a predložením rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/54/2020 (a 5Co/55/2020) zo dňa 16.4.2020 aj osvedčil skutočnosť, že exekučný titul bol sčasti a to voči povinnému v 1. rade zrušený a preto opätovne navrhol, aby bola exekúcia voči nemu zastavená. Oprávnení so zastavením exekúcie voči povinnému v 1. rade nesúhlasili z dôvodu, že Okresným súdom Trebišov je vedené konanie vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti.

6. Podľa § 202 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

16. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného v 1. rade je dôvodná. Súd má za to, že vyšší súdny úradník v čase vydania jeho rozhodnutia postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci ku dňu vydania jeho rozhodnutia zamietol návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie, keď dospel k správne záveru, že povinný v 1. rade vtom čase neosvedčil, že by bol exekučný titul zrušený, pričom exekučný súd nie je príslušný skúmať vecnú správnosť rozhodnutia a zároveň podanie odvolania voči exekučnému titulu nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Avšak pre sudcu pri rozhodovaní o sťažnosti je rozhodujúci stav, ktorý tu je v čase vydania rozhodnutia. Sudca preto musí prihliadnuť aj na tzv. novoty, ku ktorým došlo po rozhodnutí súdnym úradníkom a takýmito novotami bola zo strany povinného tvrdená a aj preukázaná zmena exekučného titulu, kedy bol odvolacím súdom návrh oprávnených na vydanie neodkladného opatrenia voči povinnému v 1. rade zamietnutý, čím došlo k zrušeniu exekučného titulu vo vzťahu k povinnému v 1. rade, čo založilo ex offo dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Predpokladom pre vykonanie exekúcie je exekučný titul, ktorý musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania a preto zrušenie exekučného titulu voči povinnému v 1. rade bolo dôvodom na zastavenie exekúcie súdom proti povinnému v 1. rade z úradnej povinnosti. Na uvedenom nič nezmení ani nesúhlas oprávnených so zastavením exekúcie proti povinnému v 1. rade, ktorí dôvodili tým, že voči povinným je vedené konanie vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti,

pretože v súčasnosti oprávnení nedisponujú exekučným titulom vo vzťahu k povinnému v 1. rade, čo je základným kritériom pre vedenie exekúcie. S poukazom na zastavenie exekúcie z dôvodu uvedeného v § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku nebolo účelné sa zaoberať ďalšími dôvodmi povinného v 1. rade, o ktoré opieral svoj návrh na zastavenie exekúcie a súčasne je následne nadbytočným rozhodovať aj o druhom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keďže právoplatnosťou tohto rozhodnutia prestane byť povinný v 1. rade účastníkom tohto exekučného konania.

17. Čo sa týka namietaného porušenia práva povinného v 1. rade na spravodlivý proces a porušenie princípu rovnosti zbraní počas konania, keď mu súd nedoručil vyjadrenie oprávnených k jeho návrhu na zastavenie exekúcie súd v sťažnostnom konaní dáva do pozornosti, že Exekučný poriadok nepredpokladá doručenie vyjadrenia oprávnených k návrhu na zastavenie exekúcie povinným. Vyšší súdny úradník pri vydaní rozhodnutia o návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie postupoval v súlade s § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, keď po predložení návrhu na zastavenie exekúcie na rozhodnutie spolu s vyjadrením oprávnených k tomuto návrhu, o podanom návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie rozhodol bez toho, aby povinnému v 1. rade zaslal vyjadrenie oprávnených. Uvedené ustanovenie zobrazuje presný postup od podania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, pričom tento záver súdu umocňuje aj koncentračná zásada upravená v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej v návrhu na zastavenie exekúcie musí povinný uplatniť všetky rozhodné právne skutočnosti ku dňu podania tohto návrhu a preto ani na prípadné ďalšie skutočnosti, ktoré by povinný v 1. rade uviedol v ďalšom vyjadrení (napríklad v prípadnom vyjadrení povinného v 1. rade k vyjadreniu oprávnených), by už súd prihliadnuť nemohol. Aj vzhľadom na obsah vyjadrenia oprávnených k návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie ani nebolo možné očakávať od vyjadrenia povinného v 1. rade žiadne nové skutočnosti zdôrazňujúc, že skutkové okolnosti nie sú medzi účastníkmi exekučného konania sporné a žiadne nové listiny, či iné dôkazné prostriedky zo strany oprávnených súdu predložené neboli. Rovnako potom postupuje aj sťažnostný súd, ktorý nezaslal povinnému v 1. rade vyjadrenie oprávnených k podanej sťažnosti, keďže charakter sťažnosti nie je opravný prostriedok, ale prostriedok procesnej obrany. Ani súdna prax či rozhodnutia vyšších súdnych autorít nevyžadujú doručenie vyjadrenia účastníka konania k sťažnosti sťažovateľovi (napr. nález Ústavného súdu SR z 11. 9. 2018, sp. zn. III. ÚS 220/2018). Súčasne súd dodáva, že povinní majú možnosť prostredníctvom prístupového kódu kedykoľvek nahliadnuť do súdneho spisu, ktorý je vedený v elektronickej podobe a kedykoľvek sa oboznámiť s jeho obsahom.

18. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

20. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

21. Povinný žiadal zrušiť napádané rozhodnutie ako celok, čiže aj výrok o nepriznaní mu trov exekučného konania a súčasne si uplatnil náhradu trov sťažnostného konania. V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania v civilnom procese aj s dopadom na exekučné konanie premieta zásada úspechu vo veci alebo aj zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať v prípade úspechu v podobe zastavenia exekúcie povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak podal súdu návrh na ich priznanie a súčasne súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať. Súd v sťažnostnom konaní vyhodnotil, že tieto zákonné predpoklady umožňujúce súdu priznať povinnému v 1. rade voči oprávneným trov exekučného konania v danom prípade splnené neboli, pretože oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie na podklade materiálne aj formálne predbežne vykonateľného exekučného titulu dôvodne v čase, kedy bol exekučný titul vykonateľný, pričom až neskoršie zrušenie exekučného titulu voči povinnému v 1. rade odvolacím súdom viedlo k zastaveniu exekúcie, nie je možné pripísať oprávneným zavinenie na zastavení exekúcie vo vzťahu k povinnému v 1. rade a uložiť im vo vzťahu k povinnému v 1. rade povinnosť náhrady jeho nákladov.

Preto sudca sťažnosť povinného v 1. rade vo vzťahu k II. výroku napádaného rozhodnutia zamietol a nepriznal mu ani trovy sťažnostného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.